

Opvoeden met twee maten en gewichten

Als je verschillende kinderen hebt, zal het je niet onbekend voorkomen. Broers en zussen wegen wat je doet en beslist nogal eens af op een gouden weegschaal.

- Bart (13) mag zijn huiswerk helemaal zelf organiseren en het schoolwerk van zus Inge (15) volg je elke dag nauwgezet op;
- Amir (9) lag vandaag een kwartier later in bed dan normaal en Mirza (11) moest toch op het gewone uur gaan slapen?
- Femke kreeg drie knuffels bij het slapen gaan en Sander had er wel vier gekregen!
- Voor Clement had mama pantoffels meegebracht en niets voor Marie.
- Joachim (11) mag op een vrije dag alleen thuis blijven en Arne (8) niet.
- Elien krijgt een complimentje om de tafel af te ruimen en papa geeft niet tegelijkertijd een complimentje aan Stella.

Kinderen zijn er supergevoelig voor: worden ik en mijn zus/broer eerlijk behandeld? En 'eerlijk' is dan vaak: precies hetzelfde.

Vanuit de bril van het kind/de jongere valt dat te begrijpen. Als ouder weet je dat elk kind een eigen 'handleiding' heeft, andere dingen kan of nodig heeft.

In een aantal gevallen heb je dus een gegronde reden voor een verschillende aanpak en gebruik je bewust twee maten en twee gewichten. Jouw definitie van eerlijk is dan: rechtvaardig, maar niet hetzelfde.

- Elk kind heeft eigen kwaliteiten: al/dan niet goed huiswerk kunnen plannen, afspraken kunnen naleven om een dag alleen thuis te kunnen blijven
- Verschillende leeftijden horen samen met andere grenzen en voorrechten (langer opblijven, een GSM krijgen, ...).

In een aantal gevallen heb je niet bewust nagedacht over wat je doet of beslist. Maar goed dat je niet telt hoeveel knuffels je je dochter precies geeft of dat je niet bijhoudt of je broer en zus netjes evenveel complimentjes geeft.

Daar zit je dus: met twee verschillende meningen over wat eerlijk is. Een goed gesprek kan helpen.

- Luister goed naar je kind.
Onder verongelijkte reacties van kinderen zitten gevoelens verstopt. Probeer te zoeken wat je kind precies voelt (boos, bang dat je broer liever hebt, ontgoocheld omdat je zus meer vertrouwt, ...) en neemt het ernstig.

Soms is het voldoende om te herhalen wat je kind zegt. Je kan benoemen wat je ziet (nu ben je heel boos omdat je het niet eerlijk vindt dat ...). Toon begrip (ik begrijp dat je het niet leuk vindt dat ...)

Na deze stap is het makkelijker voor je kind om open te staan voor jouw kijk op de zaak.

- Probeer jouw kijk rustig uit te leggen.

Je kan aangeven waarom je een bepaalde beslissing hebt genomen of zeggen dat je niet precies bijhoudt wat je voor de ene en voor de andere doet.

- Is het zo opgelost?

Je kan ook samen zoeken naar hoe het beter kan. Wedden dat je kind creatieve ideeën heeft?

Meer weten over opvoeden?

Lees dan meer via www.groeimee.be.